

บทความวิจัย (Research Article)

การสืบทอดและนวัตกรรม: การนำเครื่องเคลือบกวางฉ่าย เมืองกวางโจว ศตวรรษที่ 18-19 มาใช้ในการออกแบบศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่

Inheritance and Innovation: The Use of Guangzhou Guangcai Porcelain from the 18th to the 19th Century in Modern Ceramic Art Design¹

Yang Kepeng

นักศึกษาลัทธิปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Ph.D. of Philosophy in Visual Arts and Design, Faculty of Fine and Applied Art, Burapha University
258013531@qq.com

เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์ / Sakesan Tanyapirom

รองศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Assoc. Prof. Dr., Department of Visual Arts, Art and Cultural Administration, Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University
sakesan@go.buu.ac.th

ภรดี พันธุ์ภากร / Poradee Panthupakorn

ศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาการบริหารจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Professor Dr., Philosophy Program Department of Visual Arts, Art and Cultural Administration,
Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University.
poradee@buu.ac.th

Received: October 11, 2023 Revised: January 18, 2024 Accepted: March 8, 2024 Published: April 30, 2024

บทคัดย่อ

ในช่วงสองศตวรรษที่ผ่านมาเครื่องเคลือบกวางฉ่าย เมืองกวางโจว ใช้ลักษณะทางสุนทรียะเฉพาะตัว และฝีมือการผลิตที่ยอดเยี่ยมจนกลายเป็นหนึ่งในมรดกที่สำคัญของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบในประเทศจีน งานวิจัยฉบับนี้ใช้วิธีการวิจัยวรรณกรรมและวิธีการตรวจสอบในพื้นที่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ เทคนิคการผลิตและจุดเด่นทางศิลปะของเครื่องเคลือบกวางฉ่าย เมืองกวางโจว เพื่อให้เข้าใจถึงต้นกำเนิดและพัฒนาการของเครื่องเคลือบดังกล่าว เป็นการศึกษาเชิงลึกด้านเทคนิคการผลิตและองค์ประกอบให้เข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันได้สำรวจการสืบทอดและการสร้างสรรค์งานศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่

ผลการวิจัยพบว่า เครื่องเคลือบกวางฉ่าย เมืองกวางโจว มีความสมบูรณ์ มีชีวิตชีวา และงดงามเป็นจุดเด่น เช่น การออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบผสมผสาน การออกแบบเชิงนวัตกรรมที่ตกแต่งด้วยลายขอบ การออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบแตกโครงสร้าง และการออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบเปลี่ยนสี เป็นต้น สามารถผสมผสาน

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง อัตลักษณ์และสุนทรียภาพเครื่องเคลือบกวางฉ่ายเมืองกวางโจวในศตวรรษที่ 18 - 19
สู่การสร้างสรรค์ด้วยนวัตกรรมใหม่ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

องค์ประกอบของเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย เมืองกว้างโจวแบบดั้งเดิมให้เข้ากับศิลปะสมัยใหม่อย่างมีชีวิตชีวา ในขณะเดียวกันได้ทำการสืบทอดและออกแบบเชิงนวัตกรรม สร้างแรงบันดาลใจในการประยุกต์งาน เครื่องเคลือบสมัยใหม่ อีกทั้งยังสร้างรากฐานทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติเพื่อการสืบทอดและออกแบบ เชิงนวัตกรรมสมัยใหม่ของเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย เมืองกว้างโจว

คำสำคัญ: เครื่องเคลือบกว้างฉ่าย, เมืองกว้างโจว, ศตวรรษที่ 18 – 19, เครื่องเคลือบสมัยใหม่, นวัตกรรม

Abstract

Over the past two centuries, Guangzhou Guangcai porcelain has become one of the important heritages of Chinese ceramic culture with its unique aesthetic characteristics and excellent craftsmanship. Through literature research and field investigation, this study aimed to explore the historical background, production technology and artistic characteristics of Guangzhou Guangcai porcelain so as to understand its origin and development, deepen the understanding of its production technology and compositional elements and explore its inheritance and innovation in modern ceramic art.

The study found that Guangzhou Guangcai porcelain has various composition methods and is characterized by fullness, enthusiasm and magnificence through the various innovative design methods proposed in this study, such as theme, combination, edge, deconstruction and colour-changing. It is possible to integrate traditional Guangcai porcelain elements into modern artistic creation, giving them new vitality and adding new vitality to them. Guangzhou Guangcai porcelain carries on inheritance and innovation. It provides useful inspiration for its application in modern ceramic art and provides a theoretical foundation and practical guidance for the traditional inheritance and modern innovation of Guangcai porcelain design.

Keywords: Guangcai porcelain, Guangzhou, 18th – 19th century, modern ceramic, innovation

บทนำ

เครื่องเคลือบกว้างฉ่าย เมืองกว้างโจว เป็นเครื่องเคลือบชนิดหนึ่งของประเทศจีน มีชื่อเสียงในด้าน องค์ประกอบที่ครบถ้วน ลวดลายที่ซับซ้อนและเจิดจรัส ดังภาพที่ 1 ผลงานชามเครื่องเคลือบกว้างฉ่ายใน เมืองกว้างโจว ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ เครื่องเคลือบกว้างฉ่ายมีประวัติศาสตร์อันรุ่งโรจน์ ถูกส่งออกไปยังประเทศตะวันตกเป็นจำนวนมากในศตวรรษที่ 18 – 19 แต่ปัจจุบันมีการส่งออกน้อยลง และ กำลังอยู่ในช่วงของการพัฒนาอย่างช้า ๆ

ภาพที่ 1 ขามเครื่องเคลือบกว๋างฉ่ายขนาดใหญ่ที่มีลวดลาย “อาคารการค้าสามแห่ง” ในสมัยเขียนหลงของราชวงศ์ชิงเหอเป่ิง

หมายเหตุ. โดย Ning Gang & He Ping, 2009.

เครื่องเคลือบกว๋างฉ่ายเป็นผลิตผลจากการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและทางการค้าระหว่างจีนกับต่างประเทศ ซึ่งมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับงานศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของจีน อีกทั้งยังเพิ่มองค์ประกอบทางวัฒนธรรมตะวันตกอยู่ในผลงานอีกด้วย (Yuan & Zhong, 2004) เครื่องเคลือบกว๋างฉ่ายถูกผลิตขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 17 ศตวรรษที่ 18-19 เป็นช่วงที่เจริญรุ่งเรืองที่สุดของการพัฒนาเครื่องเคลือบนี้ เพื่อตอบสนองความต้องการในการส่งออก ผู้ผลิตเครื่องเคลือบกว๋างฉ่ายได้จำหน่ายเครื่องเคลือบสีขาวแบบธรรมดาที่ผลิตในจิงเต๋อเจิ้น ส่งไปยังเมืองกว๋างโจวเพื่อใช้ในการผลิต โดยการเคลือบสีแล้วนำไปเผาในเตาเผาเซรามิกเพื่อให้มีลักษณะสวยงาม มีเอกลักษณ์ และมีความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น ซึ่งสร้างความน่าสนใจและดึงดูดชาวตะวันตกให้ติดตามผลิตภัณฑ์ของจีนได้เป็นอย่างดี ในทางกลับกันเพื่อตอบสนองรสนิยมในแบบตะวันตก ผู้ผลิตจึงเพิ่มองค์ประกอบโดยการคัดลอกภาพวาดต้นฉบับ ซึ่งออกแบบโดยศิลปินชาวตะวันตก แต่ทำโดยช่างเครื่องเคลือบดินเผาชาวจีน

รูปแบบและสีของเครื่องเคลือบกว๋างฉ่ายแตกต่างจากของจีนแบบดั้งเดิมอย่างเห็นได้ชัดและมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับภาพวาดตะวันตก อีกทั้งยังมีลักษณะทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นของหลิงหนาน โดยศตวรรษที่ 18 - 19 เป็นช่วงเวลาสองร้อยปีแห่งการพัฒนาและความเจริญรุ่งเรืองของเครื่องเคลือบกว๋างฉ่าย ซึ่งเป็นผลิตผลจากการแลกเปลี่ยนอย่างต่อเนื่องระหว่างวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมตะวันตก ในยุคดังกล่าวได้สร้างลักษณะทางสุนทรียะที่โดดเด่นของเครื่องเคลือบกว๋างฉ่าย และกลายเป็นหนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมเครื่องเคลือบที่น่าภาคภูมิใจของชาวจีน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาต้นกำเนิด การพัฒนา และปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของเครื่องเคลือบกว๋างฉ่าย เมืองกว๋างโจว ในศตวรรษที่ 18 - 19 และทำความเข้าใจภูมิหลังทางประวัติศาสตร์
2. เพื่อวิเคราะห์เทคนิคการผลิตของเครื่องเคลือบกว๋างฉ่าย เมืองกว๋างโจว ในศตวรรษที่ 18 - 19 และมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ลักษณะการประกอบภาพที่เป็นจุดเด่น
3. เพื่อสำรวจและวิจัยการประยุกต์ใช้เครื่องเคลือบกว๋างฉ่าย เมืองกว๋างโจว ในงานศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่โดยผ่านการศึกษาองค์ประกอบของเครื่องเคลือบกว๋างฉ่าย เมืองกว๋างโจว ในศตวรรษที่ 18 - 19

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งเน้นไปที่เครื่องเคลือบกว้างฉ่าย เมืองกว้างโจว ในศตวรรษที่ 18 - 19 มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจแบบเจาะลึกภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์เทคนิคการผลิต และการวิจัยจุดเด่นศิลปะการประกอบภาพเป็นหลัก นอกจากนี้ ยังศึกษาการประยุกต์ใช้เครื่องเคลือบกว้างฉ่าย เมืองกว้างโจวในงานศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ และติดตามการสร้างสรรคัลักษณะทางสุนทรียะขององค์ประกอบในการประกอบภาพต่าง ๆ ของเครื่องเคลือบสมัยใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความเข้าใจที่มีต่อเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย เมืองกว้างโจว ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และเสนอข้อคิดเห็นที่สำคัญของการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในศิลปะร่วมสมัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. วิธีการวิเคราะห์วรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบและจัดเรียงเอกสารทางวิชาการ รายงานการวิจัย และเอกสารโดยนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกระบวนการทางประวัติศาสตร์ของการพัฒนาเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย ในศตวรรษที่ 18 - 19 งานฝีมือและสุนทรียศาสตร์ของเครื่องเคลือบกว้างฉ่ายและนวัตกรรมแห่งศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ และได้นำเทคโนโลยีเครือข่ายมาช่วยในด้านการค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างครอบคลุมมากขึ้น

2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจพื้นที่จริง รวมถึงโรงผลิตเครื่องเคลือบและสถานที่เก็บรักษาเครื่องเคลือบของเมืองกว้างโจวและพื้นที่ใกล้เคียง สังเกตกระบวนการผลิตและลักษณะทางสุนทรียะของเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย เมืองกว้างโจว

ผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า เครื่องเคลือบกว้างฉ่าย คือ เครื่องลายครามเขียนสีเพื่อการส่งออกชนิด “การลงสีบนตัวเครื่องเคลือบ” ที่พัฒนาขึ้นในเมืองกว้างโจวสมัยราชวงศ์หมิงตามความต้องการของตลาดการค้าต่างประเทศ ซึ่งโดยส่วนมากเป็นที่นิยมในศตวรรษที่ 18 - 19 เครื่องเคลือบกว้างฉ่ายใช้เนื้อเคลือบดินเผาจากจังหวัดเจิ้น จากนั้นนำมาลงสีเคลือบและจัดองค์ประกอบของภาพให้มีสีสันที่หลากหลายทำขึ้นในเมืองกว้างโจว เนื้อหาของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาประวัติการพัฒนาของเครื่องเคลือบกว้างฉ่ายในศตวรรษที่ 18 - 19 รวมถึงภูมิหลังในยุคสมัยของเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย ช่วงเวลาการผลิตของเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย การพัฒนาและช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องของเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย การมีส่วนร่วมและนวัตกรรมของนักปราชญ์และจิตรกรในช่วงปลายราชวงศ์ชิงและสาธารณรัฐจีน การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการประยุกต์ใช้นวัตกรรมเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย เมืองกว้างโจว ในศิลปะ (Huang, 2017) เครื่องเคลือบสมัยใหม่ในศตวรรษที่ 18 - 19 โดยขั้นตอนแรกได้ทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์งานหัตถกรรมเครื่องเคลือบ ตลอดจนองค์ประกอบทางสุนทรียภาพของเครื่องเคลือบกว้างฉ่าย เมืองกว้างโจว จากศตวรรษที่ 18 - 19 นำมาเปรียบเทียบกับองค์ประกอบดั้งเดิมกับศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ ศึกษาการประยุกต์ใช้นวัตกรรมองค์ประกอบเครื่องเคลือบดินเผากว้างฉ่ายในการสร้างสรรค์งานศิลปะเครื่องเคลือบในศตวรรษที่ 18 - 19 การใช้องค์ประกอบของ

เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว อย่างสร้างสรรค์ในศิลปะเครื่องเคลือบในศตวรรษที่ 18 - 19 เป็นการทดลองอย่างสร้างสรรค์และเป็นนวัตกรรมของเครื่องเคลือบกว้างฉายแบบดั้งเดิม จากการแยกส่วนประกอบเชิงลึกขององค์ประกอบเครื่องเคลือบกว้างฉายในศตวรรษที่ 18 - 19 สิ่งเหล่านี้ถูกนำมารวมเข้ากับองค์ประกอบศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ และสร้างชุดผลงานศิลปะเครื่องเคลือบชุดหนึ่ง ซึ่งองค์ประกอบดั้งเดิมของเครื่องเคลือบกว้างฉายถูกนำมาใช้ในผลงานศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ และแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้และคุณค่าของการใช้นวัตกรรมเครื่องเคลือบกว้างฉายในผลงานศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ในศตวรรษที่ 18 - 19 ผ่านการสร้างสรรค์ที่ใช้งานได้จริง

1. ภาพรวมของการพัฒนาเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว

เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจวมีต้นกำเนิดมาจากราชสมัยถังซีแห่งราชวงศ์ซิง (ค.ศ. 1662 - 1722) เนื่องจากราชวงศ์ซิงตั้งด่านศุลกากรทางตั้งในเมืองกว้างโจวเพื่อส่งเสริมการส่งออก ช่างฝีมือกว้างฉายของกว้างโจวซื้อเครื่องเคลือบสีขาวสำเร็จรูปจากจิงเต๋อเจิ้น และเขียนสีเคลือบบนเครื่องเคลือบสีขาวสำเร็จรูป หลังจากเขียนสีและตกแต่งภาชนะเรียบร้อยแล้วจึงนำไปเข้าเตาเผา เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจวในยุคแรก ๆ นั้นมีรูปแบบที่เรียบง่ายและใช้สีเคลือบไม่กี่สี

ตั้งแต่รัชสมัยยงเจิ้งจนถึงรัชสมัยเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ซิง เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจวได้สร้างรูปแบบศิลปะที่มีเอกลักษณ์และโดดเด่น และเริ่มส่งออกไปยังยุโรปเป็นจำนวนมาก กลายเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบที่ขายดีในยุโรป ในสมัยนั้นสไตล์ศิลปะโรโคโคและโรแมนติกได้รับความนิยมในพระราชสำนักต่าง ๆ ของยุโรป ซึ่งมีอิทธิพลต่อสีและรูปแบบการตกแต่งของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว ในช่วงเวลานี้มีสีสันหลากหลายและมีการเขียนเส้นน้ำทองเป็นจำนวนมาก ผสมผสานกับสไตล์ศิลปะโรโคโค ทำให้เกิดสีสันที่ตระการตาและงดงาม ช่างฝีมือเครื่องเคลือบกว้างฉายได้ผลิตรูปแบบและลวดลายการตกแต่งที่หลากหลาย ตามความต้องการของพ่อค้าชาวยุโรปในสมัยนั้น (Jiang, 2014)

ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เครื่องเคลือบกว้างฉายเริ่มเสื่อมลง จิตรกรของ “สำนักภาพวาดหลังหนาน” เช่น เกาเจี้ยนฟู จ้าวชาวอ๋าง มีส่วนร่วมในการผลิตและสร้างเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว และผสมผสานลักษณะทางศิลปะของภูมิภาคหลังหนานเข้ากับรูปแบบการแสดงออกของเครื่องเคลือบกว้างฉาย ซึ่งทำให้เครื่องเคลือบกว้างฉายสว่าง และมีความน่าสนใจมากขึ้น เดิมพลังให้กับเครื่องเคลือบกว้างฉาย และมีอิทธิพลอย่างมากต่อสไตล์ศิลปะในยุคต่อมา ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เนื่องจากสงครามที่เกิดขึ้น การผลิตของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว ถูกย้ายจากกว้างโจวไปยังฮ่อกงและมาเก๊า เพื่อส่งออกไปยังตลาดอเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เครื่องเคลือบกว้างฉายจึงได้กลับสู่สไตล์การตกแต่งก่อนการเกิดขึ้นของ “สำนักภาพวาดหลังหนาน” และสีสันยังคงงดงาม

ในช่วงกลางและปลายของศตวรรษที่ 20 รัฐบาลจีนให้ความสำคัญและสนับสนุนอุตสาหกรรมศิลปะและงานฝีมือแบบดั้งเดิมเป็นอย่างมาก เครื่องเคลือบกว้างฉายได้รับการฟื้นฟูและการพัฒนาในเมืองกว้างโจว หลังทศวรรษ 1990 การส่งออกเครื่องเคลือบกว้างฉายมีการลดลง อุปทานเกินความต้องการ และคุณภาพก็เริ่มลดลง จนกระทั่งศตวรรษที่ 21 เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจวค่อย ๆ เปลี่ยนจาก

การผลิตจำนวนมากเป็นการผลิตงานฝีมือและงานศิลปะที่ปรับแต่งตามสั่ง โดยส่วนใหญ่ยังคงใช้เทคนิคเขียนลวดลายแบบดั้งเดิม ซึ่งค่อนข้างอนุรักษ์นิยมมากกว่าในด้านนวัตกรรมแบบสมัยใหม่

เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกวังโจวมีประวัติความเป็นมายาวนานกว่า 300 ปี ในกระบวนการพัฒนา เครื่องเคลือบกว้างฉายได้รับทั้งแก่นแท้ของเครื่องเคลือบสีและศิลปะพื้นบ้านจินโบราณ และได้รับอิทธิพลจากแฟชั่นและรูปแบบศิลปะต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้เกิดสไตล์ศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของเครื่องเคลือบกว้างฉาย

2. เทคนิคและเอกลักษณ์ทางศิลปะของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกวังโจว

2.1 เทคนิคการผลิต เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกวังโจว ในศตวรรษที่ 18 – 19

ในช่วงต้นของการพัฒนาเครื่องเคลือบกว้างฉายสมัยศตวรรษที่ 18 – 19 ส่วนใหญ่ได้ถูกกำหนดโดยนักธุรกิจต่างชาติและจะไม่มีการผลิตจำนวนมากในรูปแบบเดียวกัน โดยพื้นฐานแล้วจะผลิตตามรูปแบบที่ได้รับมาเท่านั้น และไม่มีการแบ่งงานกันทำในสายการผลิต ซึ่งการผลิตเครื่องเคลือบกว้างฉายในสมัยศตวรรษที่ 18 – 19 มีกระบวนการผลิตดังต่อไปนี้

การคัดเลือกดินเครื่องเคลือบขาว: เครื่องเคลือบกว้างฉายเป็นงานเขียนสีบนเคลือบ ซึ่งมีเกณฑ์สูงในการคัดเลือกเนื้อเครื่องเคลือบขาว และมีเฉพาะเนื้อเครื่องเคลือบสีขาวราวหยกที่สะอาดเท่านั้นที่จะสามารถทำให้โดดเด่นขึ้น ประกอบกับหลังการเติมสี จึงจะทำให้เกิดรูปแบบของเครื่องเคลือบกว้างฉายขึ้น

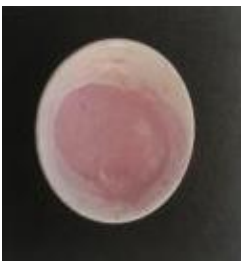
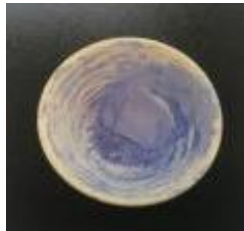
การออกแบบ: การออกแบบเป็นหนึ่งในขั้นตอนสำคัญในการผลิตเครื่องเคลือบกว้างฉาย โดยทั่วไปแล้วจะเป็นความรับผิดชอบของศิลปินที่มีทักษะสูง การออกแบบต้องเป็นไปตามแบบของเนื้อเครื่องเคลือบหรือความต้องการของนักธุรกิจต่างประเทศ โดยอาศัยประสบการณ์อันยาวนานและเทคโนโลยีที่ยอดเยี่ยมของตัวศิลปิน พวกเขาจะวาดแบบร่างและเขียนสีเคลือบบนเครื่องเคลือบสีขาวโดยตรง แล้วนำไปเผาเพื่อทำผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง

การลงลายเส้น: การลงลายเส้นเรียกว่ากระบวนการ “เริ่มลงมือ” ซึ่งหมายถึงการวาดภาพบนเครื่องเคลือบสีขาวที่น้ำเคลือบมีความเข้มข้นสูง (น้ำเคลือบผสมด้วยน้ำในการบดน้ำเคลือบ ยังมีความหนืดดี เส้นที่วาดจะละเอียด) นำกระดาษชว่นเปียกวางไว้บนแบบร่างภาพวาด (ปริมาณน้ำของกระดาษชว่นก็มีความสำคัญเช่นกัน หากมีน้ำมากเกินไปเส้นที่วาดจะไม่ชัด แต่หากมีน้ำน้อยเกินไปน้ำหมึกจะพิมพ์บนกระดาษไม่ติด) ใช้มือตบเบา ๆ ทำให้แบบร่างปรากฏบนกระดาษชว่นแล้วพิมพ์ลงบนผิวเครื่องเคลือบเพื่อลงสีทันที ซึ่งตัวอย่างแบบร่างสามารถพิมพ์ได้ 20 ถึง 30 ครั้ง

การเติมสี: ในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ การเติมสีเรียกว่ากระบวนการ “ลงมือ” ซึ่งหมายถึงการเติมสีต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าตามที่จำเป็นบนผลิตภัณฑ์ที่วาดโครงร่างของภาพวาด มักเป็นการทำเรียบและทาสี เนื่องจากกระบวนการนี้ไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะสูง ดังนั้นกระบวนการนี้จึงมักดำเนินการโดยสมาชิกในครอบครัวของศิลปินหรือผู้ฝึกหัดใหม่ เม็ดสีที่ใช้กันทั่วไปสำหรับตกแต่งเครื่องเคลือบกว้างฉายมีตามดังตาราง 1 วิธีการลงสีจะใช้วิธีแบบการทดลองสีเคลือบก่อนจากนั้นจึงเขียนเส้นทองแล้วลงด้วยสีเคลือบบนผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป การเขียนเส้นทองเป็นลักษณะเด่นของงานฝีมือกว้างฉาย

ตารางที่ 1 สีทั่วไปที่ใช้ในการระบายเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกวังโจว

			
แดง	น้ำตาลเข้ม	น้ำตาล	แดงมะเขือ
			
แดงเพชร	ชมพู	เหลืองคู่	ม่วง
			
เขียวใบตอง	น้ำเงิน	ฟ้า	เขียว
			
เขียวอ่อน	สีดำสด ๆ	สีดำมืด	น้ำทองเหลือง

หมายเหตุ. โดย Yang Kepeng, 2024.

การเก็บขอบแบบโต้วฉาย: คำว่า “โต้ว” ในที่นี้หมายถึงการรวมเข้าด้วยกันและทำให้สมบูรณ์ เครื่องเคลือบกว้างฉายที่แกะลายฉลุหรือที่ทับซ้อนกันด้วยสีจะเรียกว่า โต้วฉาย การวาดเส้นสีทองหลายเส้นบนตรา รวงน้ำ ที่จับ ฯลฯ เรียกว่า โต้วเงิน การเก็บขอบ คือ การตรวจสอบชั้นสุดท้ายของภาชนะที่ทาสี โดยจะต้องเติมส่วนที่ขาดหายไป สุดท้ายจึงทาสีทองที่ขอบของภาชนะ และต้องแน่ใจว่าไม่มีการตกหล่นแล้วจึงส่งไปยังเตาเผาเพื่อทำการเผา (ภาพที่ 2 และภาพที่ 3)

ภาพที่ 2 โต้วฉาย

หมายเหตุ. โดย Yang Kepeng, 2024.

ภาพที่ 3 เกือบขอบ

หมายเหตุ. โดย Yang Kepeng, 2024.

การเผา: กระบวนการนี้เรียกอีกอย่างว่าห้องเตาหรือการอบสี คือการนำเครื่องเคลือบที่เกือบขอบเสร็จแล้วใส่ลงไปในเตาเผา ขณะนั้นเครื่องเคลือบกว้างถ่ายมีห้องเตาเผาพิเศษสำหรับการอบสี เตามีขนาดกว้าง มีช่องใส่ถ่านระหว่างผนังด้านในและด้านนอก และมีรูดวงตาไฟบนตัวเตา เวลาในการเผาขึ้นอยู่กับขนาดของเตาอบ ความต้องการที่แตกต่างกันของอุปกรณ์ภายใน และคุณภาพของถ่าน เป็นต้น โดยทั่วไปจะใช้เวลาประมาณ 6 – 8 ชั่วโมง ซึ่งดูจากสีแดงของตะวันตกบนไฟผ่านรูดวงตาไฟ และโดยทั่วไปอุณหภูมิของเตาจะถูกควบคุมที่ประมาณ 800°C กระบวนการนี้สำคัญมาก เมื่ออุณหภูมิเตาเหมาะสมจึงจะสามารถเผาผลิตภัณฑ์ให้มีสีสดใสและสว่างไสวได้ มิฉะนั้นสีจะหม่นไม่สว่างและจะเปลี่ยนสีได้ง่าย

2.2 องค์ประกอบหลักของเครื่องลายครามกว้างฉาย ในศตวรรษที่ 18 - 19

ใครก็ตามที่ได้เห็นเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจวในช่วงสมัยศตวรรษที่ 18 - 19 จะรู้สึกว้าวและหลงใหลและประทับใจในเครื่องเคลือบกว้างฉายนั้นซับซ้อนและเต็มไปด้วยรายละเอียด เครื่องเคลือบกว้างฉายมีชื่อเสียงในด้านความสมบูรณ์แบบและความงดงามซึ่งเป็นผลมาจากความชอบของชาวยุโรปในสมัยศตวรรษที่ 18 - 19 พวกเขาชื่นชอบที่เครื่องเคลือบกว้างฉายให้ความรู้สึกอบอุ่น และดูมีชีวิตชีวา ขณะเดียวกันลักษณะรูปทรงที่อวบอ้วนก็เป็นที่รักและชื่นชอบของชาวจีนเช่นกัน ความอวบอ้วน หมายถึง ความมั่งคั่ง ความอุดมสมบูรณ์ และความเป็นสิริมงคล (Huang, 2015) องค์ประกอบ การตกแต่งของเครื่องเคลือบกว้างฉายนั้นมีความเป็นเลิศอย่างมาก โดยจะตกแต่งตามรูปทรงและการจัดวาง เพื่อปรับให้เหมาะกับรูปทรงและลวดลายเครื่องเคลือบของชาวตะวันตก องค์ประกอบโครงสร้างเครื่องเคลือบกว้างฉายมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งสรุปได้ดังนี้: รูปแบบลวดลาย รูปแบบภาพวาดจีน และการผสมผสานระหว่างรูปแบบลวดลายและรูปแบบภาพวาดจีน ซึ่งรูปแบบลวดลายยังรวมถึงรูปแบบเต็มพื้นที่และรูปแบบโปร่งแสง

2.2.1 โครงสร้างรูปแบบลวดลาย

พื้นผิวของเครื่องใช้ล้วนเต็มไปด้วยลวดลาย การจัดองค์ประกอบตามรูปแบบดังกล่าว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกันในการผสมลวดลายประดับตามรูปทรงของภาชนะเพื่อให้รูปแบบ และประเภทของเครื่องใช้เข้ากันได้ การจัดองค์ประกอบลวดลายต้องมีความเป็นระเบียบเข้มงวดมาก อีกทั้ง การตกแต่งก็ต้องสวยงามและเรียบร้อย รูปแบบที่พบบ่อย ได้แก่

1) รูปแบบเต็มพื้นที่ “เต็มพื้นที่” หมายถึง การกระจายลวดลายต่าง ๆ บนพื้นผิวของเครื่องใช้อย่างอิสระและยืดหยุ่น จากรูปลักษณะภายนอกดูราวกับไม่มีรูปแบบที่ตายตัว แต่มีกฎเกณฑ์ ในความเป็นอิสระและความมีชีวิตชีวา ลักษณะเฉพาะของการจัดองค์ประกอบในรูปแบบนี้ คือภาพตกแต่ง ต้องประกอบด้วยลวดลายต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกันหรือตัดกัน ซึ่งรูปแบบเหล่านี้ไม่มีทิศทางที่แน่นอนแต่สามารถผสมผสานกันได้อย่างอิสระและหลากหลาย ถึงแม้ลวดลายต่าง ๆ นั้นมีความสลับซับซ้อนกันก็ตาม ยังคงความเป็นเอกภาพและกลมกลืนขององค์ประกอบทั้งหมด เนื่องจากความหนาแน่นของลวดลาย ดังนั้นในการจัดองค์ประกอบและการตกแต่งจึงต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบต่าง ๆ

การวางองค์ประกอบเต็มพื้นที่ไม่ใช่แค่เพียงการจัดวางลวดลายทั้งหมดให้เท่ากันและกระจัดกระจายกันเท่านั้น แต่ต้องสามารถเห็นความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสิ่งของให้แต่ละลวดลายสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืนเป็นภาพเดียวกัน เพื่อแสดงออกถึงความเจริญรุ่งเรืองและความเป็นสิริมงคล เนื้อหาของ “พื้นที่” แสดงให้เห็นอย่างอิสระโดยมีจุดที่กระจัดกระจาย ดอกไม้และนกที่ไม่มีกฎเกณฑ์ ภูเขาหิมะ ม้วน ฯลฯ ดังที่แสดงในภาพที่ 4 จานกระเบื้องกว้างฉายลายดอกไม้และนกในสมัยศตวรรษที่ 18 - 19 ที่เต็มไปด้วยดอกไม้ นก และผีเสื้อหลากสี

ภาพที่ 4 จานเครื่องเคลือบกว้างฉายจากศตวรรษที่ 18 - 19

หมายเหตุ. โดย Huang Jing, 2011.

2) รูปแบบโปรงแสง คือการวาดรูปทรงต่าง ๆ ด้วยเส้นโค้งลงบนส่วนหลักของเครื่องใช้ อาทิ วงกลม สี่เหลี่ยม สี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ทรงตันไข่ถาง ทรงพัด ทรงกลีบดอกไม้ เป็นต้น แล้วตกแต่งลายเส้นทั้งภายในและภายนอก โดยมักจะวาดการตกแต่งหลักที่ด้านในของพื้นที่โปรงแสงและใช้ลวดลายเป็นเครื่องตกแต่งเสริมที่ด้านนอกของพื้นที่โปรงแสง รูปแบบโปรงแสงเป็นองค์ประกอบและวิธีการตกแต่งที่ใช้กันบ่อยในภาพวาดเครื่องเคลือบกว้างฉาย รูปแบบโปรงแสงมักจะใช้ร่วมกับ “รูปแบบเต็มพื้นที่” ซึ่งเรียกว่า “โปรงแสงแบบเต็มพื้นที่” ดังแสดงในภาพที่ 5 แจกันดอกไม้เครื่องเคลือบกว้างฉายจากสมัยศตวรรษที่ 18 - 19

ภาพที่ 5 แจกันดอกไม้เครื่องเคลือบกว้างฉายจากศตวรรษที่ 18 - 19

หมายเหตุ. โดย Huang Jing, 2011.

จำนวนการโปร่งแสงขึ้นอยู่กับประเภทของอุปกรณ์และความต้องการขององค์ประกอบ มีหนึ่ง สาม ห้า หก หรือมากกว่านั้น พื้นที่โปร่งแสงขึ้นอยู่กับความต้องการของรูปทรงของภาชนะ นอกเหนือจากการตกแต่งส่วนหลักแล้ว ยังมีการตกแต่งด้านข้างอีกมากมาย การจัดองค์ประกอบแบบโปร่งแสง มักจะเปลี่ยนจากรูปแบบที่ต่อเนื่องกันเป็นรูปแบบกระจัดกระจาย และเชื่อมโยงรูปแบบการตกแต่งบางส่วน ต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นภาพรวมที่สมบูรณ์และเป็นรูปแบบเดียว “โปร่งแสงแบบเต็มพื้นที่” ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์หลักและรองของการตกแต่ง “พื้นที่” คือการจัดเตรียมการตกแต่งหลักนำส่วนโปร่งแสง องค์ประกอบประเภทนี้มีรูปแบบที่แตกต่างกันมากและให้ความสำคัญกับความเป็นหนึ่งเดียวของความหลากหลาย มีการเปลี่ยนแปลงระหว่าง “พื้นที่” ส่วนโปร่งแสง และการตกแต่งขอบ แต่ก็สามารถรวมกันเป็นหนึ่งได้ ลายหลักและลายพื้นสะท้อนถึงกันและกัน โดยลายพื้นจะมีความซับซ้อนแต่ไม่ยุ่งเหยิง ดอกไม้ และนกสอดประสานกัน องค์ประกอบสมบูรณ์และเคร่งครัดแต่ไม่ซับซ้อน ซึ่งเป็นการตกแต่งที่สวยงามมาก

2.2.2 โครงสร้างรูปแบบการวาดแบบจีน

หมายถึงมีเพียงการตกแต่งองค์ประกอบแบบภาพวาดจีนในภาพโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง การตกแต่งลวดลายอื่น ๆ วิธีการจัดองค์ประกอบของรูปแบบดังกล่าวได้หยิบยืมรูปแบบการจัดองค์ประกอบภาพแบบจิตรกรรมจีนมาใช้ในการตกแต่งจัดวางสิ่งของเครื่องใช้ ขึ้น ลง ซ้าย ขวาล้วนสามารถยืดหยุ่นได้ตามความหมายของภาพ ลวดลายตกแต่งสามารถกระจายไปทั่วภาชนะได้อย่างอิสระ หรือที่เรียกว่า “รูปแบบมณฑล” ซึ่งมีความเป็นอิสระอย่างมาก โดยสามารถแสดงออกถึงความคิดทางศิลปะพิเศษและรสนิยมส่วนบุคคลของผู้สร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี ลักษณะเด่นของรูปแบบนี้คือ มีรูปแบบการตกแต่งเดียวและมีองค์ประกอบที่กระชับและชัดเจน วิธีการจัดองค์ประกอบแบบนี้พบได้ทั่วไปในช่วงหลังของการพัฒนากว้างฉาย เนื้อหาของการวาดภาพเครื่องเคลือบโดยพื้นฐานแล้วเป็นการแสดงออกถึงเนื้อหาของภาพวาดผู้รู้หนังสือด้วยรูปแบบที่แข็งแกร่งของภาพวาดหลังหนาน ดังแสดงในภาพที่ 6 จานเครื่องเคลือบกว้างฉายที่สร้างสรรค์โดย เกา ฉีเฟิง จิตรกรแห่งสถาบันจิตรกรรมหลังหนานในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ซึ่งถูกวาดด้วยดาววันเกิดเกา ประกอบด้วยโคลงและดวงตราคล้ายลักษณะจิตรกรรมจีน

ภาพที่ 6 จานเครื่องเคลือบกว้างฉายที่สร้างสรรค์โดย เกา ฉีเฟิง ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19

หมายเหตุ. โดย Huang Jing, 2011.

2.2.3 การผสมผสานระหว่างรูปแบบลวดลายและรูปแบบภาพวาดจีน

รูปแบบนี้เป็นวิธีการจัดองค์ประกอบการตกแต่งที่ใช้กันทั่วไปในศิลปะการวาดภาพเครื่องเคลือบกว้างง่าย โดยทั่วไปจะตกแต่งลวดลายที่ขอบจานหรือคอ ไหล่ ปาก และเท้าของขวดเป็นการตกแต่งเสริม ลวดลายตกแต่งชนิดนี้เรียกอีกอย่างว่าลวดลายขอบ จากนั้นลายหลักจะวาดตรงกลางจานหรือท้องขวดด้วยวิธีการวาดภาพแบบจีนโบราณ และลายหลักจะถูกกำหนดโดยเส้นขอบที่มีลวดลาย การตกแต่งดังกล่าวจะแบ่งออกเป็นสองประเภทคือประเภทไม่โปร่งแสง คือการใช้พื้นที่ตกแต่งส่วนหลักค่อนข้างใหญ่ แต่พื้นที่ลวดลายค่อนข้างเล็ก และประเภทโปร่งแสง คือแม้ว่าองค์ประกอบของลวดลายจะมีหลายส่วน แต่สัดส่วนของภาพวาดจีนในประเภทโปร่งแสงนั้นค่อนข้างเล็ก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากผลลัพธ์ทางศิลปะของการตกแต่งทั้งหมดแล้ว การตกแต่งองค์ประกอบแบบภาพวาดจีนยังคงเป็นการตกแต่งหลักและการตกแต่งลวดลายยังคงมีบทบาทเสริม วิธีการจัดองค์ประกอบแบบนี้มีหัวข้อที่โดดเด่นและมีระดับที่ชัดเจน และการตกแต่งผลงานก็สามารถเปลี่ยนแปลงตามระดับที่เคร่งครัด ซึ่งมีผลลัพธ์การตกแต่งที่โดดเด่นดังแสดงในภาพที่ 7 จานเครื่องเคลือบกว้างง่ายจากศตวรรษที่ 18 - 19 ขอบของจานแสดงลวดลายตกแต่ง และตรงกลางของจานเป็นภาพเขียนสีอย่างพิถีพิถันแบบจีนซึ่งใช้วิธีจัดองค์ประกอบโดยผสมผสานลวดลายและภาพวาดจีนเข้าด้วยกัน

ภาพที่ 7 เครื่องเคลือบกว้างง่ายลวดลายตราสัญลักษณ์ในศตวรรษที่ 18 - 19

หมายเหตุ. โดย Huang Jing, 2011.

3. สำนวนวิธีการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบกว้างง่าย เมืองกว้างโจว

สำหรับการสืบทอดและนวัตกรรมขององค์ประกอบเครื่องเคลือบกว้างง่ายกว้างโจว ในศตวรรษที่ 18 - 19 ในศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ ใช้วิธีการออกแบบเชิงนวัตกรรมใหม่เป็นหลัก การออกแบบเชิงนวัตกรรมใหม่ หมายถึง การปฏิบัติที่การแสดงความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ของ

นักออกแบบออกมาอย่างเต็มที่ ใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อออกแบบงานศิลปะที่เต็มไปด้วยวิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ ความแปลกใหม่และใช้งานได้จริง หลังจากการคิดอย่างลึกซึ้ง ดำเนินการออกแบบด้วยวิธีการออกแบบเชิงนวัตกรรมใหม่ และนำองค์ประกอบเครื่องเคลือบกว้างฉ่ำกว้างโจวในศตวรรษที่ 18 - 19 ไปใช้ในงานศิลปะด้วยวิธีการเชิงนวัตกรรมใหม่

วิธีการออกแบบเชิงนวัตกรรมมีมากมายเกี่ยวกับองค์ประกอบเครื่องเคลือบกว้างฉ่ำกว้างโจวในศตวรรษที่ 18 - 19 วิธีการหลักคือ การใช้การออกแบบเชิงนวัตกรรมของรูปแบบลวดลาย ได้แก่ การนำรูปแบบลวดลายกว้างฉ่ำที่สังเคราะห์แล้วไปใช้ในการออกแบบเชิงนวัตกรรม และนำผลงานของการออกแบบเชิงนวัตกรรมมาใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ เพื่อให้ผลงานออกมาสวยงามมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ผสมผสานระหว่างความทันสมัยและประเพณีทั้งในด้านรูปทรง สีลวดหรือองค์ประกอบของลวดลาย ทั้งนี้วิธีการออกแบบเชิงนวัตกรรมมากมายเกี่ยวกับรูปแบบลวดลายเครื่องเคลือบกว้างฉ่ำกว้างโจวในศตวรรษที่ 18 - 19 โดยส่วนใหญ่จัดอยู่ในประเภทต่อไปนี้

3.1 การออกแบบเชิงนวัตกรรมที่เฉพาะถิ่น

เป็นวิธีการออกแบบที่แสดงความงดงามของลวดลายเครื่องเคลือบกว้างฉ่ำโดยตรง ได้แก่ นำลวดลายกว้างฉ่ำดั้งเดิมในศตวรรษที่ 18 - 19 ที่สังเคราะห์แล้ว แสดงในรูปแบบของลวดลายฉิมโดยตรงในงานออกแบบ ซึ่งจะทำให้ลวดลายกลายเป็นศูนย์กลางของการออกแบบ เพื่อแสดงเสน่ห์ของลวดลายกว้างฉ่ำในงานศิลปะ ในการออกแบบ สามารถผสมผสานกับรูปแบบลักษณะเฉพาะในองค์ประกอบของลวดลายกว้างฉ่ำเพื่อสร้างสไตล์ “โด้วฟาง” (เรียกอีกอย่างว่า สไตส์ไควง) ได้แก่ วาดเส้นขอบในบางส่วนของผลงาน และภายในเส้นขอบตกแต่งด้วยลวดลายฉิม เพื่อแสดงจุดเน้น และแยกแยะส่วนหลักและส่วนรอง ในการออกแบบเชิงนวัตกรรมสามารถอ้างอิงรูปแบบนี้ นำลวดลายเครื่องเคลือบกว้างฉ่ำในศตวรรษที่ 18 - 19 มาเป็นลวดลายฉิมใน “โด้วฟาง” เพื่อสร้างจุดโฟกัสเป็นเป้าสายตาของผู้ชม และทำให้ลวดลายกว้างฉ่ำเป็นธรรมชาติมากขึ้นในผลงานและรักษาสไตส์ดั้งเดิม

3.2 การออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบผสมผสาน

วิธีการออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบผสมผสาน สามารถนำมาซึ่งความสวยงามของความขัดแย้งทางภาพที่ไม่เหมือนใคร นำลวดลายเครื่องเคลือบกว้างฉ่ำในศตวรรษที่ 18 - 19 ประเภทและลักษณะต่าง ๆ ผสมผสานกันด้วยรูปแบบการจัดเรียงหรือการเรียงลำดับต่าง ๆ เช่น การจัดเรียงแบบหมุน การจัดเรียงแบบตัดกัน เพื่อแปลงเป็นรูปแบบลวดลายเชิงนวัตกรรมที่ทันสมัยและดึงดูดสายตา ลวดลายที่ผสมผสานกันแล้วจะให้เกิดความรู้สึกสุนทรีย์ภาพใหม่

3.3 การออกแบบเชิงนวัตกรรมที่ตกแต่งด้วยลายขอบ

นำลวดลายเครื่องเคลือบกว้างฉ่ำในศตวรรษที่ 18 - 19 แบบเดี่ยวหรือรวมกันไปมีการจัดเรียงรูปแบบซ้ำกันของสองหรือสามลวดลายติดต่อกัน สร้างลวดลายเชิงเส้นและรวมกันเป็นลวดลายที่เป็นระเบียบและสวยงามเพื่อใช้เป็นลายขอบ สำหรับลวดลายรูปแบบเฉพาะออกแบบเป็นลวดลายแบบสมัยใหม่ในงานศิลปะลายขอบสามารถใช้เป็นเส้นขอบของ “โด้วฟาง” ซึ่งอาจเป็นเส้นขอบเดี่ยวหรือเส้นขอบรูปหลายมุมที่ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว เป็นการแสดงผลงานทางทัศนศิลป์ที่ไม่เหมือนใคร จากลวดลายที่ไม่มีกฎเกณฑ์

แน่นอน นำมาสร้างสรรค์งานได้สวยงาม ทันสมัยและประณีต ส่งผลให้ผลงานสไลด์กว้างฉายแบบดั้งเดิมให้ความรู้สึกอ่อนหวาน

3.4 การออกแบบเชิงนวัตกรรมที่เป็นรูปแบบเฉพาะ

ในการออกแบบเชิงนวัตกรรม ยังสามารถแยกลดลายเครื่องเคลือบกว้างฉายในศตวรรษที่ 18 - 19 ออกเป็นส่วน ๆ ทำลายความคิดเก่าและระเบียบเดิม และจัดใหม่เป็นระเบียบใหม่ที่สมเหตุสมผลและสร้างสรรค์มากขึ้น เพื่อจัดเรียงลดลายดั้งเดิมใหม่ การออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบแตกโครงสร้างเป็นวิธีการแสดงออกที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยในการออกแบบสมัยใหม่ และสามารถทำให้ผู้คนรู้สึกแปลกใหม่ ดึงดูดสายตา ซึ่งเป็นการออกแบบเชิงนวัตกรรมที่มีอัตลักษณ์ชัดเจน

3.5 การออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบเปลี่ยนสี

การใช้สีโดยรวมของเครื่องเคลือบกว้างฉายในศตวรรษที่ 18 - 19 นั้นมีความกล้าหาญและไม่ถูกจำกัด ดึงดูดสายตาอย่างมาก ทำให้ผู้คนรู้สึกถึงความกระตือรือร้นและหรรษางดงาม ในการออกแบบเชิงนวัตกรรมสามารถลองทำลดลายวิธีการใช้สีแบบดั้งเดิมของเครื่องเคลือบกว้างฉายในศตวรรษที่ 18 - 19 ใช้ระบบสีอื่นแทนระบบสีกว้างฉาย เช่น การใช้ระบบสีครามแทนระบบสีแบบบนเคลือบของกว้างฉาย เพื่อให้ผลงานมีอัตลักษณ์และมีชีวิตชีวา และทำให้ผู้คนได้สัมผัสถึงสีสันที่เรียบง่ายและสง่างาม ซึ่งแตกต่างจากระบบสีดั้งเดิม

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยมีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

1. การศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และกระบวนการพัฒนาของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว โดยผ่านการวิเคราะห์ต้นกำเนิด การพัฒนาและปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว จากการศึกษาวิวัฒนาการของศิลปะเครื่องเคลือบโบราณแล้ว พบว่า การกำเนิดของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการค้าระหว่างประเทศในสมัยคังซีของราชวงศ์ชิง และการพัฒนาในเวลาต่อมาได้รับอิทธิพลอย่างมากจากวัฒนธรรมในวังของทวีปยุโรป การค้นพบของสิ่งดังกล่าวทำให้เข้าใจประวัติศาสตร์ของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจวมากยิ่งขึ้น และเป็นรากฐานทางประวัติศาสตร์ที่มั่นคงในการสืบทอดสมัยปัจจุบัน

2. วิเคราะห์เทคนิคการผลิตและองค์ประกอบสำคัญของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว

วิเคราะห์เทคนิคการผลิตเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจวในช่วงสมัยศตวรรษที่ 18 - 19 อย่างละเอียด รวมไปถึงวิถีวิธีการจัดองค์ประกอบในรูปแบบเต็มพื้นที่ รูปแบบโปร่งแสง รูปแบบภาพวาดจีน และรูปแบบการผสมผสานระหว่างรูปแบบลดลายและรูปแบบภาพวาดจีน ผ่านการวิเคราะห์เชิงลึกเหล่านี้ เปิดเผยลักษณะทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว รวมถึงองค์ประกอบที่สมบูรณ์ มีชีวิตชีวาและความสวยหรรษาตระการตา และวิธีการตกแต่งอีกมากมาย ลักษณะเฉพาะตัวเหล่านี้ไม่เพียงแต่ทำให้เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างโจว กลายเป็นสินค้าเครื่องเคลือบที่เป็นที่นิยมอย่างมากในทวีปยุโรปในช่วงสมัยศตวรรษที่ 18-19 ในขณะเดียวกันก็ได้ศึกษาเทคนิคอันทรงคุณค่าและแรงบันดาลใจทางศิลปะจากเครื่องเคลือบกว้างฉายอีกด้วย

3. การสำรวจการสืบทอดและสร้างสรรค์ในศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่

ในการประยุกต์ใช้วิธีการออกแบบที่สร้างสรรค์ มีความสำเร็จในการผสมผสานองค์ประกอบของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจเข้าไปในศิลปะการออกแบบเครื่องเคลือบสมัยใหม่ ผู้วิจัยได้เสนอวิธีการออกแบบเชิงนวัตกรรมที่เฉพาะถิ่น การออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบผสมผสาน การออกแบบเชิงนวัตกรรมที่ตกแต่งด้วยลายขอบ การออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบแตกโครงสร้าง การออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบเปลี่ยนสี และวิธีการออกแบบเชิงนวัตกรรมแบบใหม่หลากหลายอย่าง สร้างความมีชีวิตชีวาให้แก่เครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจในศิลปะสมัยปัจจุบัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสืบทอดของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจ ในขณะเดียวกันก็ช่วยให้ขยายความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้ในด้านศิลปะในสมัยปัจจุบันอีกด้วย

ตามที่สรุปในข้างต้น งานวิจัยฉบับนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ งานฝีมือ และลักษณะทางศิลปะของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจ ยังได้สร้างแรงบันดาลใจในการสืบทอดและการสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องในงานศิลปะ ในการวิจัยและการปฏิบัติในอนาคต สามารถชุดค้นศักยภาพของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจมากขึ้น เพื่อส่งเสริมศิลปะโบราณนี้ให้มีอิทธิพลมากขึ้นในวัฒนธรรมสมัยปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยในอนาคตสามารถศึกษาถึงประวัติศาสตร์ของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจมากขึ้น โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัยและภูมิภาคที่แตกต่างกัน รวมถึงเทคนิคการผลิต ลวดลาย และสไตล์การตกแต่งของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจ ในแต่ละยุคสมัยที่แตกต่างกัน

2. เนื่องจากความล้าค่าของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจ จึงต้องสนับสนุนให้อนุรักษ์และสืบทอดเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจ รวมถึงการใช้มาตรการป้องกัน ช่อมแซมเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจ และฝึกฝนงานช่างเคลือบให้นักศิลปะรุ่นใหม่ เพื่อสืบทอดเทคนิคและศิลปะของเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจ เช่น การสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลและแหล่งข้อมูลออนไลน์ เพื่อให้ นักวิชาการ ศิลปิน และผู้สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเกี่ยวกับเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจ

3. ส่งเสริมการวิจัยแบบบูรณาการ ผสมผสานระหว่างเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจเข้ากับสาขาอื่น ๆ เช่น สาขาการศึกษาวัฒนธรรม สาขาประวัติศาสตร์ สาขาศิลปะ สาขาเศรษฐศาสตร์ ฯลฯ และค้นหาวิธีการขยายงานเพิ่มเติม ในขณะเดียวกันควรส่งเสริมให้ศิลปินและผู้ผลิตเครื่องเคลือบได้สำรวจการประยุกต์ใช้องค์ประกอบเครื่องเคลือบกว้างฉาย เมืองกว้างใจ เพื่อสร้างสรรค์ศิลปะแบบใหม่ที่เหมาะสมกับลักษณะสุนทรียภาพในปัจจุบันและความต้องการของตลาด ตลอดจนสามารถปรับใช้กับงานในโครงการนิทรรศการ และโรงงานต่าง ๆ

รายการอ้างอิง

- Huang, F. (2017). Research on the Color Evolution and Design Application of Cantonese Enamel Porcelain. *Packaging Engineering*, (14), 188 – 192.
<https://www.cqvip.com/qk/92925x/201714/672706736.html>
- Huang, J. (2011). Chitchat about Cantonese Enamel: Artistic Features of Cantonese Enamel Porcelain. *Cultural Relics Appraisal and Appreciation*, (2), 5 – 9.
<https://www.cqvip.com/qk/89705x/201102/36846455.html>
- Huang, Y. (2015). Intangible Cultural Heritage on the Maritime Silk Road: Exploring the Cultural Characteristics and Contemporary Inheritance of Cantonese Enamel. *Cultural Heritage*, (3), 145 – 150. <https://www.cqvip.com/qk/70532x/201503/664988029.html>
- Jiang, T. (2014). Characteristics of Custom-Made Cantonese Enamel Porcelain under the Background of European-Chinese Style. *Decoration*, (5), 102–103.
<https://www.cqvip.com/qk/96278x/201405/50124497.html>
- Ning, G., & He, P. (2009). Splendid Artistry: Analysis of the Artistic Characteristics of Cantonese Enamel Porcelain. *Journal of Nanjing University of the Arts (Fine Arts and Design Edition)*, (5), 138 – 142. <https://www.cqvip.com/qk/80655x/20095/31588242.html>
- Yang, K. (2024). *Identity and aesthetica chrome Guangzhou in the 18th century to innovating* [Unpublished doctoral dissertation]. Burapha University.
- Yuan, S., & Zhong, X. (2004). On the Relationship between Qing Dynasty Cantonese Enamel Porcelain and Sino-Western Cultural Exchange. *Chinese Ceramics*, (6), 3.
<https://www.cqvip.com/qk/91568x/200406/11482297.html>